

„И слугитѣ наклали огънѣ.“ Кждѣ? Вжтрѣ, въ сърцето, тамъ да се запали огънѣтъ. И ще започнете опититѣ. Дойде нѣкой, каже: „О, колко те обичамъ, азъ за тебе умирамъ“. — „Цѣлуни ме да видимъ, дали ме обичашъ“. Омийте се и налѣйте водата въ шишенце съ надписъ: „Еди-кой-си“. Повикатъ те да лѣкувашъ хората. Ама опасно е, не се опитвайте да лѣкувате, но, ако нѣкой много здравъ е пошурѣлъ, дайте му една капка. На втория денъ вие ще го видите прострѣнъ на леглото. Ще кажете: „Отличенъ човѣкъ е! — здравиятъ едва издържа, а болниятъ — отива си“. Въ старо време алхимицитѣ сж правили опити, па и сега може да се провѣри, че по пота се познава, дали човѣкъ е добъръ. И вѣрно е. Азъ говоря символично, но, ако ме разбирате, ще ви дамъ единъ методъ. Нѣкои ме питатъ: „Защо не ни кажешъ ясно?“ Знаете ли какво е ясно? $2+2=4$. Ее, какво означава $2+2=4$, и какво означава $2\times 2=4$? Една аксиома: нѣщата може да бждатъ по този начинъ, а не и по другъ. Всѣко нѣщо, съ което може да се направи единъ сполучливъ опитъ — не веднѣжъ и дважъ, а всѣкога — изразява една положителна истина. Този е начинѣтъ, по който можете да намѣрите онзи работникъ съ оцапанитѣ рѣцѣ. Не мислете, че човѣкъ съ гладко лице и хубави очи е винаги добъръ човѣкъ. На небето е тѣй, но на земята не е тѣй. Азъ оспорвамъ това. Коя земя дава най-хубавия плодъ? бѣлата или черноземътъ? Разбира се, черноземътъ. Нѣкой казва: „Да бждемъ бѣлички“, ама, ако искаме да родимъ житце, трѣбва да бждемъ чернички. Слѣдователно, външната чернота не е лоша. Това сж само символи вжтрѣ въ природата. И черното и бѣлото си иматъ своитѣ добри и лоши качества. Нима, ако се допрете до онази електрическа жица, която е толкова малка, и се изгорите, какъ мислите, на мѣсто ли е тя? — Не е на мѣсто. И онова студено поточе, като си турите ржката въ него, ако ви боли, ще вземе всичката ѣ топлина. То е лѣкъ. Турете малко вода въ черната